

ר' יוסט א ב מ"י פ"ד מהל' כת' סמוך דס פלטה ז:

תורה אור השלם

1. וכבר עלי' הכהן על מטהו נסחטנו שר קאָן אנטה בפֿאַנטְשָׁטְעָן ווּלְהִקְּרָאָה הָאָגָּדָה גָּדוֹלָה.
2. יב' שער קאָן מיל' קאָנְצָל אַשְׁר הוּא נָסָא אֶכְלָה אֶת־קְרָבָשׂ אֶל־קְרָבָשׂ אֲשֶׁר־בְּנֵר מִתְּזִינָה וְזִינָה.
3. וכבר הכהן בעל עלי' השער נסחטנו בשונא לפלני זי' זי' כערפ' עלי' ווּלְהִקְּרָאָה לְהַלְלָה.

ייטה מקובצת

ליישב כו':

הנתקות מהתפקידים

כ' דלמטה. פ"י בקונטקט ציון הילג נלהך צעוזה לדה מלכפלק נזול יוס (זחמי י"ה נוטל (קומה דג). וממנו

כמנחת חותם של ישראל נקמצת גנים נקמצת א' מה אל נקמצת ושיריה של כתמים נקמצת לכהן כמנה לכהן טהרה רות קירין בעצמן הא בו מהכא נפקא לכהן שבא ומרקיב שעה שריצה ת"ל בא על חטא אבל לא והוא גני מהכא לבקר הכהן על הופש גה זמלמד שהכהן מודחוא היה אמינו במידות לא קמ"ל בדורון שביעת תניא ז חותם של כהנים פורי עליון על בית הדישן בה רבינו יוחנן בית לה הינו אבבה ז א' רב לרמה אל רבינו יוחנן ז א' דרבנן דרבנן ז א' ר' ר' ר' סכיניא ז אמר ר' ר' כל מנהת לא תאלכל בתו הוה ליה לרבי סיסים ריחיה ארוכה בין שערון חבה הקחתה כהן כלל תהיה מיבעי להו לכרתניא ליל תקטר והחותונה האמור של זה בונה ז' כליל כליל לנוורה אמר להן כליל מה כאן בככל תקטר שא על אכילהו אף אכילהו בעי בכיניא מה הוא לא דורות

ד) אלג' כמנחה. דמסת מע
מסת מע לדקלה מלטה מקיט
טן לוולר כל ציס נלדן
וילג' נאקסיס כמנחה. גענין
ל' יטראל לאכלי מנהמת חועטל

חרת חוטם של כהנים
ישראל מה מנהת חוטם
מנהת חוטם של לאשים
ברוריה נאכלין ת"ל
מיין קרב בעצמו ושורח
עבודתך בשראן
תבנחות נפקא ^ומןין
בכונתו בכל עת ובכון
בא בכל אות נשפו
דינא ה"מ דבר שאין ר' א
ר שבא על חטא אומנם נפקא ^ז
קיא מהחטאים בשתאה ^ט
ובכפר על ידי עצמו א
מייל בשוגן אבל
בכבודו היכי משחתה
כך ר' ש אמר מנה
מצח והקומו קרב
בפני עצמן ר' א
בבעצמו והשירים מ
מתמה יש לך דבר ש
אדלם לאיבוד אה
דר שקרב לאיבוד הר
שחתה ולא לדבר אה
ל מנהת כהן בלילה תח
בתחו כללה תהיה נרכ
פמא מפסקא קראי אל
בלילה תהיה נרכבת
פפק אני מסתברנא ג
נון תדרה לא חמץ
בתחו הוה ליה לרבי
מןין רוכבן האי כל מ
תأكل מאי עבדיו לוי
לי אלא עלינה ב
ת האמור של זה בוה
ה הנאמר כאן בלילה ו
לא ת簷ע בלילה תקטר א
לן ליתן לא תעשה ג
שאכל מן האמורין

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

גלוין השם
בשנה מולדת שחבחן
פר ע' עצמן עי' נקען
קט ע' קטן

• 118 •

• 1000 •

בט א ב מוי פיעג מסל'
מעס"ק סלכָה ח:
ל ג מוי סס סלכָה ח ט:
לא ד מוי סס סלכָה ו:
לב ה מוי סס סלכָה ח:

1. **תורה או רשות**
אם מנוחה על המנוחה
קברניר סלה בלילה בשונן
מצח קוזיה: וקרא ב
2. **רשות או קרבן קבב**
מאפה הנר של חלול
מצות במלות בשון ורקיין
מצות מיטחים בשונן:
וקרא ב
3. **רשות או רשות פטין יעקב**
עליה שמן מנוחה ודוא
וקרא ב

שיטת מקובצת

מה להן יציקה ובלייה אף כאן יציקה ובליה. מימה נמס
למייף מג"ס לקלען קלען מילוק לי דמלבין בסמ'ן
וונדרלטיג מנהה נלבוט כל סמכות ליטיק ווון מנעטין הולן מונ
וונרפקס ומפניו למינר דעיקר ג"ס נמן צמן כבליהם וויליאם
ויליאם וככל קוח קlein דכלה ג'יילס וככל קוח קlein דכלה ג'יילס

מן כהן. נגמלה מלהמתת מון סען בכלי דלטיך (ויקרא) ס' מל' בזמן מעשה
ונגמלה מלהמתת מון סען בכלי דלטיך (ויקרא) ס' מל' בזמן מעשה
כמי זיה ושה נתקד מנהמו: קלח. קלח. קלח. קלח. קלח. קלח. קלח. קלח. קלח.
ונגמלה מלהמתת מורהת מון סען בכלי דלטיך (ויקרא) ס' מל' בזמן מעשה
טביה. מילוי מכל מנוחות דעתך עתון עתון סען בכלי ו/or: ז' מה' סי. ט'.

מהה כאן מותן שמן בכלי אף להלן מותן שמן בככלי^ו, ומזה להלן יציקה וביליה אף כאן אמרם סללה: ת"ר סללה בollowה מלמד שנאמר במלול שבלולות רבי אומר חלות בולין שנאמר במלול שבלולות אמרו לו והלא לחמי תורה נאמר בה חלות ואיש אפשר לבולין וכשהן קורם לעשיותן ונונתנה ונותן שמן ענוה במלול שבלולות ואופה ופוחתת ונונת עלייה שמן קומץ רבי אומר חלות בולין שנאמר חלות במלולות כבישמן כיצד עשויה נונת שמן בכלי קודם לעשייתה ונונתנה ולשה אופה ופוחתת ונונת עלייה שמן ובוללה תננו רבנן חלות בולין ולא רקיון בולין שכטבון והלא^ז דין הוא ומה חלות שאנין שטבעון משיחת רקיון טענות בולילות ולא רקיון בולין רקיון בולילה רקיון משיחת אינו דין שטבעון משיחת רקיון טענות בולילות ולא רקיון בולין רקיון בולילה רקיון משוחים ולא חלות משוחות Mai תלמודא אמר רבא לא לישמתין ז ולכתוב חלות משוחות וركיון בולין: כיצד משוחן ביבין כי וושאר נאכל וכו':^ט מאין במן כי רבנה כמיין כי יווני: לנו רבנן אמר רב הכהן מומנהה הבאה מהיצה חלות ומזהה רקיון הבאים מביבא לג שמן וחיזו חיזו חלות וחיזו לפיקון^ט חלות בולין וركיון מושחן ומושח את רוקין על ללחחות^ט רבי שמואן בן יהודה משום רבי מושחן עצמן מביא לג שמן ומושחן רבי שמואן אמר רב הכהנים: ניא אידך רקיון הבאים מושחן עד שכלה כל שמן שבולג' רבי שמואן בין יהודה נאכל לכהנים: מתרני יכל המשוחות הניעשות בכלי טענות פיטה^ט: ושר האה שמן נאכל לכהנים: גמ' למעוט Mai אמר רב פפא למעוט^ט השתי הלחם ולחים הפנים תננו רבנן^ט פתות אורה פתיטים מנהה לרבות כל המשוחות לפיטה כובל שאני מרבה אף שרי הלחם ולחים הפנים שאני מרבה אף מנהה המשוחות ליצקה יכול שאני מרבה אף מנהה מיאפה תלמוד לומר עלייה שמן אויציא את החרחות ולא אויציא את הרקיון תלמוד לומר היא Mai תלמודא אימא להוציא מנהה כהנים אמר

הגהות הב"ח

אוסף ראש

ביננו גרש

וְחַצִּיו לְרֹבוֹ
דָּבוֹלֵן כְּשֶׁ
יִכּוֹל לְבָלוֹל
אֲצֵחָה בְּחַזִּי לְ
סָלַת נְבָלִילִין
לְמַנְחַת מַחְבָּרָה
וְתַּחַת נְוָתָן מְתַן שְׁ
זֶה לְסֻולָּתָה:

ה''ג

הנישומים כלל נגשנותן מלה. ממליקתנו גנטו נמשכו מנהיג דגון יונקה כמצח תמי ממושיע עליון ו��וקן זן וגדי פטימא נון כמת'